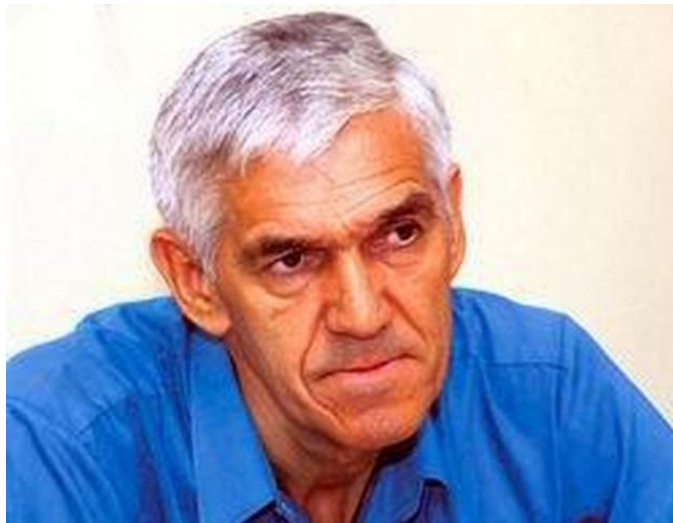

Наметнута латиница – разбила Србе као Тројански коњ

• четвртак, 26 мај 2016 09:43

• Драгољуб Збиљић

(Осврт поводом празњикаве прославе Дана Ћирила и Методија 24. маја у САНУ, по извештају Политике на страни Културе, 25. маја 2016)

Латиница је одиграла улогу Тројанског коња у српском језику и у Срба. Ништа није успело тако да порази Србе и њихов језик као што је то урадила наметнута хрватска абецеда Србима, као алтернативног писма, и српска лингвистичка флоскула о "богатству двоазбучја".

Нека Срби науче из митологије улогу "дарованог" Тројанског коња Тројанцима, који су Тројанци увукли у своју државу-град, а из тог огромног дара у облику огромног коња ноћу су изашли грчки војници који су спалили до темеља Троју, побили највећи део становника и војника Троје и тако на превару скршили отпор Тројанаца који је трајао десетак година.

На исти начин је преваром наметнуто Србима туђе, латиничко писмо за српски језик уместо српске миленијумске ћирилице. Када није помогло једно насиље (голо, физичко уклањање ћирилице, њена забрана и замена хрватским саставом латинице), приступило се у време Новосадског договора о српскохрватском језику (1954) и после њега насиљу комбинованом са ширењем заблуде о томе како је корисно да само Срби почну да пишу свој језик двама писмима (својим и туђим), да би, онда, туђе писмо било фаворизовано као „равноправно“ и када се оно замени, па га нема.

Тако је успостављањем другог писма (латиничког) за писање нормативног језика из Вукове реформе разбијен српски језик (вишеструко преименован), замењено српско ћирилично писмо до данашњих 90 одсто у корист хрватске абецете и у огромној мери преко тог наметнутог писма извршена асимилација Срба католика и увелико убијен српски ћирилички културолошки идентитет у ћирилици.

Разбијање и убијање Срба у ратовима и геноцидима трајало је вековима. А латиница је коришћена као моћно оружје за одсрбљивање преко забрањивања и замењивања српске азбуке у окупацијама (привремено) и у миру (у комунистичкој Југославији) трајно преко свођења српске ћирилице на необавезно, алтернативно писмо.

Српски лингвисти (плаћени новцем осиротелог народа у институцијама за језик) данас још ћуте о томе као неми, не проговарају истину, јер не желе да се открије њихова улога у затирању ћирилице, која преко решења питања писма српског језика у двоазбучју, траје и данас.